

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 20. novembra.

Kakor bajke o tajnostni morski kuči, tako so že par let nemški, zlasti pa Berolinski listi preresetavali in pogrevali vest, da hoče Rusija v inozemstvu vzeti veliko posojilo na posodo. Danes smo čitali: „Posojilo je gotovo“, drugi dan pa se je prenačljena vest oporekla, danes objavljali so se zavodi, ki so prevzeli posojilo, jutri pa se nam je dokazovalo, da Rusija nema niti najmanjšega kredita, da je vsako njeno posojilo v inozemstvu sploh nemogoče. Da, bilo je nemških listov, ki so že govorili o ruskem bankrotu in glasovita „Börsenzeitung“ bila je toli brezozirna, da je pisala: da vsak nemški poročnik zna, kaj mu je storiti, kadar častnih svojih zavez ne more izpolniti, Rusija da pa niti tega ne umeje.

Vsem takim govoricam in kombinacijam izbila je dno nepričakovana vest, da je Rusija res sklenila posojilo v znesku 500 milijonov frankov, toda ne v Berolinu, ampak v Parizu, kjer so najodličnejše francoske banke, na čelu jim „Banque de Paris“, prevzele to kupčijo. Vest o posojilu prišla je nenadno, kakor blisk, zato veliko presenečenje. Ruski agentje pogajali so se na dve strani, a varovali so tajnost tako skrbno, da do zadnjega hipa nihče o tem niti slutil ni in da je novost prišla še le tedaj v svet, ko je pogodba že bila sklenjena.

Višnegradski pogajal se je razven francoskih bank tudi z Rotšildovo skupino. Rotšild dāl bi bil tudi posojilo, ako bi se bila Rusija hotela zavezati, da posojila ne bode rabila za vojne namene. A Višnegradski tega žalečega pogoja ni vsprejel, Rotšildove mogočnosti je na ruski meji konec. Pogajanje z Rotšildovo skupino se je hkratu ustavilo in kmalu potem brezpogojno posojilo sklenilo s francoskimi bankami.

Posojilo v znesku 500 milijonov frankov je za državo, kakeršna je Rusija, pač neznatno, kajti danes so milijoni in stotine milijonov za državniške malenkosti, pri milijardah začenja stoprav potrební respekt. Vender pa je rusko posojilo navlic skromnemu znesku svojemu jako velicega pomena. Novo rusko posojilo je nova zmaga ruskega finančnega ministra, ženijalnega Višnegradskega. Jedva

je odstopil Nemcem naklonjeni Bunge, dobile so ruske finance takoj drugo mér. V Berolinu začutili so takoj ledeno sapo, ki je potegnila od Neve Bismarcku in Bleichröderju v obraz. Zato so z vsemi silami začeli rogoviliti proti Višnegradskemu. Ovirali so mu in dolgo časa onemogočivali vsako posojilo, črnili in gazili ruski kredit, začeli boj proti ruskemu žitu in proti rublju na vsej črti in za veliko milijonov škodovali ruske državne papirje.

A prisiljena borba se ni posrečila, mesto zmage zadel jih je poraz. Boj proti rublju je za veliko milijonov škodoval baš nemške bogataše in Bismarckove pristaše, finančna oseka premenila se je v plimo, rubelj dobil je nečuvno visoko vrednost in kakor v ironijo prikaže se na vidiku še rusko posojilo, skleneno — na Francoskem.

S tem posojilom dosegel je Višnegradski novo etapo v svojem boji proti monopolu Berolinske borze, od katere ne bodo več ruski državni papirji na milost in nemilost zavisni, s tem posojilom uničen je nemški gospodarski in finančni upliv v Rusiji. Višnegradski premagal je borbo proti rublju in proti ruskemu žitu, on dosegel je ravnovesje v ruskem državnem gospodarstvu in nečuvni visoki kurz toli napadanemu rublju, on tudi sklenil najnovjše posojilo in s tem potegnil vrat iz že tesno zategnene Berolinske zanke.

Naravno, da so v Berolinu radi tega zelo pobiti in da ne morejo zatajevati velike nevolje svoje na novem tem porazu. Mimo družih, bodi tu omenjena le kričava „Post“, ki piše: „Ne želimo si, da bi se kdaj ruska vojna proti Nemčiji vršila z nemškimi novci; bodo li francoski bankirji upniki Rusije, bode jim mnogo do tega, da se ohrani mir in uplivali bodo na svojo vladu, da bode francosko občinstvo čuvaj miru.“

Razboritega čitatelja ne treba opozarjati na prečudno logiko, izraženo v teh stavkih. Rusko posojilo v Berolinu bilo bi priprava za vojno, posojilo v Parizu pa je golob z oljino vejico v kljunu! Reptilije so včasih zares silno okorne.

Nemških oficijoznih listov vidna jeza je najboljše merilo za ruskega posojila pomen. Bismarckova politika se je Rusiji nasproti popolnoma iz-

jalovila, niti mladega cesarja Viljema II. potovanje v Peterburg ni moglo zmanjšati Bismarckov popolni „Fiasko“. Rusi neso pozabili „poštenega mešetarja“ čudnih uslug na Berolinskem kongresu, zato vračajo s polno mero. Rešiti se hočejo nemškega upliva na gospodarskem in finančnem polji in to jim gre jako gladko od rok, kajti navzlic povišanim nemškim carinam so preteklo leto za 460 milijonov rubljev več pridelkov izvozili, nego je znašal uvoz, navzlic vsem spletkam dobili so posojilo in tako neutralizovali Berolinsko borzo. Kakor v politiki, tako se tudi na finančnem polji nečejo vezati z Nemčijo, temveč imeti hočejo — proste roke.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 20. novembra.

V državnem zboru nadaljevala se je včeraj podrobna debata o zakonu o dednem pravu srednjih kmetijskih posestev. Govor se je sukal še vedno okrog prvega paragrafa. Ker ta paragraf ni prav jasen, je mnogo govornikov imelo marsikaj grajati na njem. — Brambena odseka avstrijske in ogerske zbornice poslancev kaj hitita s posvetovanjem o vojnem zakonu. Celo v nedeljo sta imela seji. Dosedaj noben odsek ni dosti premenil predloge. V avstrijskem odseku se posvetovanje vrši bolj gladko, v ogerskem se pa sliši več ugovorov. Nazadnje se bode vender v obeh sklenilo, kakor vlada želi.

Vnanje države.

Poslednji čas se je širila vest, da je buknil ustanek v Sofiji ter so hoteli umoriti **bolgarskega** kneza. Ta vest je nekda nastala vsled tega, da so se bile v knežjevi palači užgale saje v dimniku. Vsled tega se je zbralo mnogo naroda pred palačo. Dopisniki tujih listov so pa mislili, da je ustaja ter so hitro to brzojavili mej svet. — Nek bolgarski list trdi, da je bivši prefekt v Ruščuku Mantov bil dal osem Bolgarov v ječi umoriti in jih trupla otežiti s kamenjem ter vreči v vodo. Ta mož bil je tedaj ljubljeneec Stambulova.

Rusija hoče nekda opustiti vojaške atašéje pri veleposlaništvih iz finančnih in političnih ozirov. Ti dostojanstveniki so mnogo stali državo, pa le malo koristili. Zana prejšnje bode Rusija vsako leto več častnikov poslala k vojaškim manevrom v tuje dr-

LISTEK.

Ukrajinske dume.

(Česki napisal E. Jelinek; poslovenil Podvidovski.)

VIII.

Dedič atamanske sable.

Osirotela družina atamana Foma nasula je tudi kurgan posvečen batkinej slavi.

Že je plaval nad stepo, hitel k nebesom, a višek njegov je lovil v zlatem obrobku poslednje žarke zahajajočega solnca.

In ponosni ta hribček bode oznanjeval po stoletjih v spomin vsega kazaškega potomstva, da je pod njegovo prst položila hvaležna družina kosti slavnega atamana. Kar so kazaške roke nanesele, huraagan ne razmeče, voda ne razplavi, bisurmanska zlovolja ne odnese. Stoji in stal bode atamanov kurgan do dne, ko se vse kazaštvo z nova snide ... Zgodilo se bo kedaj, da se bodo mogile in kurgani odprli in da izidejo iz njih v polnem broji vsi atamani, vse bratstvo.

Ali to bode še dolgo trajalo ...

Torej nasipali so Fomin kurgan. Ko pa je dozvel poslednji njihov žalospev in proglasil sam stari

Kasjan, da je delo hvaležnosti slavno dokončano — vrnili so se nazaj k rodnim kočam.

Popreje še, nego bi šel vsak izmej njih k molodici ali k ljubici svoje, šli so k atamanovej koči, da bi prejeli dedščino.

V polukrog so se tam razstavili in mirno čakali, da se zjavi na pragu atamanova rumenolasa vnučka. Bilo je tako, da se je imela pokloniti gospodom bratom in jim izročiti dedščino.

Tudi zgodilo se je.

Šlo je ven ljubeznivo dete in na roci jim neslo dedščino: sablo atamanovo.

Oj!

Čudo, da niso zajokali na glas Kazaki; oči so se zarosile vsem pri pogledu na staro sablo, katera je bila batki tako verna, kakor najboljša ženka. Saj so se spominjali, da jih jo povedlo to častno jeklo stokrat slavno proti krutemu neprijatelju, da je svetilo vedno tam, kjer je najbolj grozila nevarnost, da je bliščalo nad njihovimi glavami kakor žarek nadeje in naidušenja. In proslavila se je ta sabla do malega tako, kakor sabla kazaka Žurbe, o katerej pripoveduje stara bajka, da pri njej ni bilo nevarnosti. Sabla kazaka Žurbe je bila taka, da se ni trebalo bati smrti nikdar, ako bi prodrla kroglja prsi sedemkrat za seboj. Neverske glave

so padale pod Žurbinim mečem kakor v igri, ali on je prišel iz vsakega boja zdrav in nepoškodovan. Hoteli so ga storiti za to asavlom, starejšino, da i setnikom, ali kazak Žurba ni hotel. Dosti je imel te sable, o kojeh pa so peli lirniki blagovestne pesni.*)

Ako se je torej smel kdo spominjati pri razkrivanji sable atamana Fome tudi sable kazaka Žurbe, bilo je pravično, da je verna družina, nagromadena baš pred kočo umrlega atamana, hvaležno prejela dragoceno dedščino iz belih rok rumenolase devojke.

Zahvalili so se in sklonili glave.

Ali jedva je dospela sabla v njihove roke, premišljevali so mej seboj, kdo bi bil najvrednejši, da bi bil nerazdeljivnej dedščini samovlasten imetnik. Nehote so se spogledali mej seboj iz oči vseh obrnile so se brez povelja h Kasjanu.

Kdo je bil Kasjan?

Po atamanovej smrti najstarejši mej gospodi brati! Hrabet je imel že prihuljen, glavo belo, kri v telesu povrelo. Ko je bil ataman otrok, tudi Kasjan je bil že na svetu, in ko je ataman prvič povedel gospode brate proti druhali bisurmanskej,

a) Glej „Kazaške slike“.

žave. — „Zeitschrift für Eisenbahnen“ sklepa, da nesreče pri Borki ni kriva niti prenaplajna vožnja niti slaba železnica. Zlomiti se je morala kaka os. Pred vsem pa vozovi, zlasti po starem urejeni salonski voz, neso za tako naglo vožnjo.

Član budgetne komisije **francoske** zbornice Andreux je tožil poslanca Gilly, ki je očital komisiji podkupljivost in sleparstvo. Gilly se je izjavil, da ni mislil gospoda Andreuxa, temveč dvajset drugih članov komisije ter je tožnik potem od zatožbe odstopil. S takim izidom so pa kompromitovani drugi člani. Zatorej smo radovedni, če ga bodo tudi drugi tožili, kajti sicer jih bode imel narod za sleparje.

Italijanski vojaški list „Esercito“ z vojaškega stališča dokazuje, da Italija ne more ostati neutralna, ko bi prišlo do boja mej Nemčije in Francije. Pridružiti se bode morala prvi. Ta izjava strokovnjakega lista pe baje nema političkega pomena. Take hipoteze po vojaških listih niso redke. Vsekako po kaže, da se je v Italiji že precej ukoreninilo prepričanje, da pride do boja s Francijo in da se vojaški krogi že jako resno bavijo s to eventualnostjo.

Mej **Rusijo** in **Korejo** sklenilo se je tajna pogodba, da poslednja dežela pride pod rusko pokroviteljstvo.

Znana izjava **belgijskega** kralja bila je jako vznemirila javno mnenje. Marsikdo je sklepal, da mora biti položaj jako napet. Novejša poročila pa stvar slikajo nekoliko v drugačnem svitu. Belgijska zbornica bode imela v kratkem sklepati ob uvedeni splošne vojaške dolžnosti. Konservativna večina pa nikakor ni pripravljena privoliti splošne vojaške dolžnosti. Zategadel je tudi mogoče, da je kralj nalašč naslikal politični položaj bolj črno, da bi zbornica raje se udala. Na tak način se tudi drugod večkrat pritiska na parlament, zlasti v Nemčiji.

Nov predsednik **severnoameriških** zjedinenih držav ne bode imel nič prijetnega. V prihodnji zbornici reprezentantov bodo imeli demokratje večino, res sicer le za jeden glas, po vender večino. Zbornica delala mu bode pri vsakej priložnosti sitnosti

Dopisi.

S Ptuja 18. novembra. (Človek brez časti.) Poročalo se je, da je prišel Ptujski advokat dr. Hans Mihelitsch pred nedavnim v kazensko preiskavo zavoljo ostudnega zločina, ker ga je nek fantalin izdal, katerega je gospod doktor zlorabil. Preiskava imela je to posledico, da je c. kr. državno pravdnštvo v Celji tožilo obdolženca zaradi storjenega zločina.

Ker je gospod doktor proti obtožbi ugovarjal, je c. kr. nadsodišče v Gradci obtožbo odklonilo.

Pričakovati je bilo, da bode gospod doktor obdolženca takoj zgrabil zaradi zločina obrekovanja ali zavoljo razžaljenja časti, da bode tem potom pokazal, da ima čisto vest in se ne pusti poštenja jemati ali kratiti.

Čuden gospod miruje, obnaša se, kakor bi se ne bilo nič zgodilo.

To je bila že druga preiskava, ker se je vršila prva že leta 1882. ali 1883.

Komaj pa je bila druga končana, že se je morala začeti tretja, ker je prišel nov slučaj jednak prvemu in drugemu na svetlo.

Je-li tretja že dognana, ali ne, to mi ni znano. Človek, ki vse mirno prenaša, obsodil je samega sebe;

bil je Kasjan že star. In vedeli so tudi vsi, da le je Foma ljubil Kasjana kot svojega brata.

Kaj čuda torej, da je kazaško bratstvo prepremišljajoče o tem, kdo bi bil najvrednejši, da bi nosil atamanovo sablo, pogledali h Kasjanu.

Ali preje nego je kdo mogel govoriti, dvigne se stari Kasjan in reče:

„Gospodje bratje! Junaški beg naj razloči, kdo je vreden sable batkine.“

„Junaški beg?“ zaupijejo bratje nezaupljivo.

„Tako je, reče Kasjan. „Tako delali so batke. tako storite tudi vi. Sablo nesite k drugej stražnici na kraj pota dve tisoč konjskih skokov. A kdor v jutranjih meglah na brzem konji in v divjej stavi prvi doseže sablo — postane naj dedič!“

Kasjan je izgovoril.

Upiraje se temu gospodje bratje. Gledajoči na Kasjana sključenega visoke starosti vedeli so dobro, da ne vzdrži dirjanja v stavo niti na sto konjskih skokov.

Temu so ugovarjali in prosili, da ne bi hotel tako stari Kasjan.

Ali Kasjan, kakor omladeli Kazak ne odstopi.

Naposled se družina uda in odloči na prihodni dan ježo za stavo.

Kasjan ni hotel časti brez zasluge.

(Konec prih.)

mora se čutiti krivega zločina in si zaradi tega ne upa tožiti obdolženca, ali pa mu manjka čuta poštenja.

Bodisi to ali ono, vsakdo, komur čast ni prazna beseda, ne more se več družiti s človekom, kakor je dr. Hans Michelitsch. Ugiblje se povsodi, kako morajo naši advokatje tako omadeževanega kolego trpeti v svoji sredini in zakaj ga trpé. Vpraša se, zakaj ne terjajo proti njemu disciplinarne preiskave, ako odvetniška komora sama ne posegne vmes, kar bi morala storiti, ker trpi zaradi jednega celi stan.

Pa tudi druge korporacije morale bi imeti toliko energije in toliko čuta za čast in poštenje, da poženejo moža iz svoje sredine, kateri bi se moral poštene družbe ogibati, dokler ni opral grdega madeža. Ali njim morebiti ni znano, da je advokata dr. Hansa Michelitscha — pisar v gostilni v pričo gostov pred kratkim imenoval „elender B.“ Tudi tu je molčal.

Iz Slovenskih gor na spodnjem Štajerji. Na sv. Martina dan. [Izv. dop.] Go tovo večini častitih čitateljev „Slov. Naroda“ ni znan pomen „klopotec“, kateri se nahaja v naših Slovenskih goricah. — Ne morem „klopotea“ boljše opisati, kakor je označen v tožbi, katera se od besede do besede tako glasi: „Slavno c. kr. okrajno sodišče! Z dovoljenjem Jurja Veselega iz Vinskega vrha sem jaz na sep njegovih gorih veliki klopotec postavil ker moje gorice niže ležijo in tukaj ni bilo pri mernega prostora. — Namen tega klopotea je bil da bi mi kose, škorce, srake, vrane in druge ptice strašil, da bi mi ne bi hodili grozdja zobat. — Da bi bili stari Grki to pošast videli, bi bili sigurno svojih sedem čudežev sveta na osem pomnožili. — Delo jo bilo tudi vseskozi umetno; „Ahiljev“ ščit ni bil nič proti temu, in sem tudi jaz do dovršila trebal tolika časa, kakor „Rodski“ vitez k borbi z zmajem. — Da ga je pa mogoče bilo zavreti in odvreti, sem na sohi luknje izvrtal, kline nabil in tako lestvico napravil. Ker pa so mi deca hodili klopotec motiti, sem zopet luknje zabil in kline odstranil.

Če je pa veliki vihar in nevihta žugala priti, sem ta klopotec imel sploh z lancem zavrt. Tako je bilo tudi dne 3. oktobra letos, ko so nasprotniki Anton Brstniški, Ivan Runečki, Franc Kvar in Peter Škerjanec prišli te pošasti gledat. Radovedni so bili, kakov hrup ta pošast dela. Nagovorili so tedaj Frana Kvara, kateri je tam blizu korozinje spravljaj, da naj gre in klopotec odvre.

On se je sicer temu zoperstavljal, ali konečno je vender šel po lestvico in je klopotec na njihovo veselje odvril; ali večno veselje je le v raji, in pripetilo se je, da je nevihta nastala, katera je klopotec podrla, vsega polomila in na tla bitila. Ker so nasprotniki to prouzročili, so mi tudi po postavi za škodo odgovorni, in sicer vsi nerazdeljeno, ker se deleži ne dajo preračunati in stavim na nje sledeči račun:

Hojka za soho je stala 1 gld. 50 kr., vožnja me je stala 1 gld., 4 krajniki iz smerekovega lesa veljajo 48 kr., 1 bukova deska za klopotec 80 kr., 8 maclov 40 kr., 1 slivov gredelj velja 65 kr., 5 komadov bukovega lesa za rokice 80 kr., kovaško delo stane 1 gld. 50 kr., železo 45 kr., 16 zavin-kov po 5 kr. 80 kr., 8 kovaških cvekov po 2 kr. 16 kr., vetrnica 50 kr., moje delo si računim 5 gld., skupaj 14 gld. 4 kr.

Jaz sem zavoljo tega nasprotnike opominjal, da bi škodo platili. Gosp. Brstniški je tudi obljubil svoj delež mi odrajtati, kar pa ne morem dati veljati. Drugi in tudi g. Brstniški se pa še iz mene norca delajo. Da pa njihov norc ne bom ostal, nego oni, uložim tožbo ter po mojem zastopniku pod A prosim: Naj slavno ces. kr. okrajno sodišče k malenkostni obravnavi dan odločiti ter spoznati blagovoli: Da so gospodje Anton Brstniški, Ivan Runečki, Franc Kvar in Peter Škerjanec nerazdelno dolžni meni škodo na polomljenji klopotea napravljeno od 14 gld. 4 kr. 5 %, obrestiti od dne uročitbe tožbe in tožbenimi stroški v osmih dneh v ogib z vršila poravnati.

Prepisno obložen prvnik naj se ohrani, prepisno obložen dvojniki g. Anton Brstniškemu, nadpisi sotožnim Ivan Runečkemu, Francu Kvaru in Petru Škerjancu, povabilo mojemu zastopniku. — Nadpis za me samega.

V Kozjaku dne 20. oktobra 1888.

Marko Gorenšek.

Kaj ne, to je prava „Klopoteva“ tožba!

Domače stvari.

— (Imenovanje.) Vladna konceptna praktikanta Leopold Golf in Egon baron Winkler imenovana sta začasnima vladnima koncipistoma.

— (Na svetovni razstavi v Barceloni) dobil je g. J. Mathian, c. kr. dvorni založnik in tovarnar raznega hišnega orodja v Ljubljani, svetinjo s srebrno krono.

— (Promocija sub auspiciis imperatoris.) Gosp. Julij Landesberger bil je v soboto 17. t. m. ob šestih zvečer na Dunajskem vseučilišči v velikej slavnostni dvorani sub auspiciis imperatoris slovesno promoviran doktorjem prava.

— (Društvo „Pro patria“) imelo je preteklo nedeljo v Trstu svoj občni zbor. „Triester Zeitung“ z zborovalci ni baš zadovoljna, očita jim neuljudnost in buduje se nad „otročji mi demonstracijami“, posebno v gledališči Polytheama Rossetti, kjer je v operi „Ernani“ pri stavku „Siamo tutti una famiglia“ nastolo tako grozovito ploskanje, da se je zbor trikrat ponavljaj in še četrtkrat zahteval. Prav jej tudi ni, da se pri vsem zborovanji Avstrije niti z besedico omenilo ni. To je zares žalostno, roko na srce! Kdo je temu kriv?

— (Ljubljanski veteranski kor) praznoval je zadnjo nedeljo imendan svoje kumice cesarice Elizabete s slovesno službo božjo v sv. Jakoba cerkvi, h kateri je društvo došlo v paradi z zastavo in jako mnogoštevilno. Po slovesnem opravi bil je slavnostni občni zbor in sklenilo se je dodati iz društvene blagajnice kolikor še manjka za ustanovo za vojaške invalide, katero je ustanovilo društvo veteransko o priliki cesarjeve 40 let-nice. Posebne slavnosti veteranski kor o tej priliki ne bode priredil.

— (Iz vandredna megla.) Včeraj imeli smo v Ljubljani celi dan prav pusto, zvečer pa že prav pravcato Londonsko in tako gosto meglo, da se ni videlo tri korake v daljino. Vsakdo čutil se je ti prvi letošnji prikazni. Megla kužnica razveljavila je popolnem plinove luči in neke perice konj zavozil je v leseno ograjo na cesarja Josipa trgu pred perične ute postavljeno ter se nekda precej opraskal. Če se ni dogodilo večih nezdod sinoči po naši stolnici, smo lahko veseli.

— (Mesarske zadruge odbor) imel je zadnjo nedeljo jako dobro obiskano sejo, v katerej je prvokrat predsedoval novi načelnik gosp. Janez Kopač, mesarski mojster v Ljubljani. Sklenilo se je po nasvetu podpredsednika g. Slovše, da se obrne do mestnega magistrata, kot prve obrtne instance in zahteva, da se pristopnina strogo izterja še od malih mesarjev, ki še neso plačali. Sklenilo se je dalje, da se malih mesarjev prodajalni prostori v šolskem drevoredu uredé. Vsak dobi številko po vrsti, tudi svoje ime, katero ima obesiti na svoj „štant“, takojda bode občinstvo vedelo, pri kom je kupilo dobro ali slabo meso. Tudi je odbor sklenil, da se ima ta sklep jako strogo izvrševati, da se varuje občinstvo preslepljenja in da ne bode kupovalo nezdravega mesa, ki se, žalibog, le še v preobilni množini po tihotapcih utihotaplja v mesto. Treba je le, da se občinstvo taci sleparjev izogiblje, kmalu jih bode konec in jedlo se bode zdravo meso v mestu Ljubljanskem.

— (Veliki sv. Elizabete semenj) bil je včeraj jako dobro obiskan. Na živinskem trgu pričela se je takoj v jutro živahna kupčija s prašiči, kakor tudi s hrvaškimi bušami, katerih je bilo prignanih okolu 200. Buše so prodajali jedno po 8, 10—15 gld. in so kmalu vse prodali. Tudi na semnji za govejo živino se je pridno kupovalo in so veliko volov nakupili domači mesarji, kakor tudi tujci za Trst, Gradec in Tirolsko. Na konjskem semnji ni bilo veliko tujih kupcev in so večinoma le domačini kupovali. Živine prignalo se je 1369 glav in sicer: 372 konj, 479 volov, 465 krav in 53 telet. Pa ne samo na živinskem trgu je bila živahna kupčija, tudi v mestu bilo je veliko ljudstva, posebno veliko so pripeljali na trg prediva in suhega ovočja.

— (Velika množina oglja) se bode žgala pri sv. Juriji ob Tabru v velikanskih gozdih barona Wittenbacha v Ojstrici, ki je baje sklenil pogodbo na sedem let. Vsako leto se bode nekda napravilo in odposlalo 300 vagonov oglja za kovače.

— (Nov poštni urad) in nabiralnica poštno-hranilničnega urada ustanovi se pri sv. Juriji ob Tabru pri Vranskem na tak način, da se bode pošta po dvakrat na dan nosila od velike državne

ceste, kjer se pošta vozi. Služba poštnega odpravitelja je razpisana do 1. decembra 1888.

— („Iskrice“.) Pod tem naslovom spisal in izdal je gosp. Janko Leban, učitelj v Avberu pri Sežani. I. zvezek „zbirke pesmij in povestij“, namenjene slovenski mladini. Knjižico obseza na 40 straneh 15 pesnij in povestij in stoji 20 kr. po pošti 25 kr. Kdor vzame 10 izvodov vkupe, dobi jednega po vrhu.

— („Vienac“ zabavi i pouci.) Broj 46 XX. godišta izšao je sa sliedećim sadržajem: „Iz Shakespeareva Koriolana“, preveo Hugo Badalić. „U registraturi“, roman. „Pripoviedka o ludom Ivanu i njegovoj braći“ od L. Tolstoga, preveo Z. Gojtan. „Uspomene na Antuna pl. Vancaša“, pripovieduje Fr. S. Kuhač. „Uzgoj srca prema De Amicisovoj knjizi Cuore“, pripoviedio Josip Prigl. Listak. Slika: Mato vitez Vodopić, „Uči djeda svog unuka“ od P. Jovanovića. | „Vienac“ izlaz svake subote. — Cienamu je na četvrt godine 1 for. 75 novč. — Svi brojevi od početka godine mogu se dobiti

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Belgrad 19. novembra. Povodom volitev volilnih mož bili so v nekaterih krajih izgredi, katere so po uradnih izveštjih prouzročili pristaši radikalne stranke s tem, da so pritiskali na kmetjsko prebivalstvo. Da se varuje volilna svoboda in da se mišljenje dežele pokaže brez ovire, štela si je vlada v dolžnost, da se je ustavila radikalcev nezakonitemu poslopanju.

Peterburg 19. novembra. („Politische Correspondenz“). Prestolonaslednik Nikolaj bodé na svojem povratku iz Kodanja, pohodil Bero-linski dvor — Kralj Kristijan IX. je povodom svojega jubileja finančnemu ministru Višnje-gradskemu podelil veliki križ Danebrovega reda. — Učni minister Deljanov praznoval bo dne 5. decembra na tihem svojo službeno petdesetletnico.

Berolin 20. novembra. „Norddeutsche“ piše: Srčni vsprejem nemškega šolskega bro-dovja v avstrijskih pristaniščih zmatra se v Nem-čiji sploh kot odmev nedavnih napitnic obeh vladarjev in kot novo jamstvo, da se jači za-vezništvo.

Berolin 19. novembra. „Freisinnige Zeitung“ dobila je uradno naznanilo, da je cesar Viljem II. ložil tožbo proti njej, ker je brez dovoljenja ponatnila več odstavkov iz cesarja Friderika dnevnika. Pristnost dnevnika je s tem avtentično priznana.

Bruselj 19. novembra. Francoski listi javljajo ob izgredih pri vojaškem naboru v al-zaških okrajih. Dvesto novincev ubežalo je v Basel, mnogo so jih zaprli.

Monakovo 19. novembra. Pri Kitzin-genu trčil je iz Norinberga došli mešani vlak z lokalnim vlakom iz Würzburga. Štirje stroji in več voz razbitih, 5 oseb poškodovanih.

Razne vesti.

* (Prezgodnja slana) uničila je letos po Moravskem in Češkem, posebno okoli Kolina, več stotisoč metričnih stotov pese. Zemlja je tako trdo zmrzla, da nikakor ni možno ruvati pese. Škoda, katero trpé ne le posestniki, marveč tudi vsa sla-dorna industrija, je velikanska.

* (Državni dolgovi.) Francoski ekonom C. Gide ceni francoski državni dolg na 30 mili-jard, iz katerega bi se dala zgraditi 300 metrov visoka srebrna piramida s temeljnim površjem 1000 □ metrov. Ta stavba bila bi dvakrat tolikšna, kakor največja egiptčanska piramida, ali pa prav tako visoka, kot Eiffelov stolp, ki ga zidajo v Pa-rizu za svetovno razstavo prihodnjega leta. Iz dr-žavnih dolgov Ruske in Angleške lahko bi sestavili 180 metrov visoko, iz onih Nemčije, Avstrije, Zjedinjenih držav in Laške preko 100—120 metrov visoko in Norveške pa samo 1-5 metrov visoko pi-ramido. Slednja bila bi nasproti Francoskej v istini prava krtina. Gorostasna francoska srebrna pi-ramida stoji na plečih 8—10 milijonov obdačencev. Vsoto, katero nosi vsakateri teh davkoplačevalcev, cenimo povprečno na 3000 frankov. Za zgradbo tega nepotrebne in velikanskega spomenika po-trebovalo se je pak 100 let.

* (Redka poroka.) V vojaški cerkvi v Brnu poročila sta se 19. t. m. dopoldne brata Hugon in Oton Meixner, stotnika v generalnem štabu, s sestrama Avgusto in Elso, hčerama v Brnu umirovljenega general-majorja Ivana pl. Rubina.

* (Kavalir v ječi.) Ivan pl. Kovač, mlad ogerski kavalir, kojega jako čislana obitelj biva v

Bacski, seznanil se je pred nekaj leti v Meranu z izredno in po mestu v obče oboževano lepoticó, hčerjo nekega tamkaj umrlega pisatelja. Zaljubljeni plemenitaš obljubil je resno, da bode vzel krasotico za soprogo, jo zapeljal, ostavil, češ, roditelja ne pri-volita v zakon ter urno pobegnil v daljni širni svet. O nezvestem ženinu ni bilo potem ni duha ni sluha. Te dni pak nagloma bolehní kavalir zopet dospe v Meran zdravja, a ne stare ljubezni iskat. Ko raz-žaljena deklica to zvé, takoj objavi svojega nekda-njega ljubimca zaradi prelomljenja dane ji obljube sodnji, katera ga, ker navzlic svoji bolezní skuša odnesti kosti svojega rojstva čez drn in stern, dene pod ključ. Kako je pri sri neplemenitemu plemenitašu v ječi, pa ne vemo poročati.

* (Boj proti rokavicam.) Merodajne go-spé Londonske ukrenile so zadnjič ustaviti običajno nošo rokavic v gledališčih, koncertih, sploh pri vseh veselicah in v družinah. Angležinje imajo pa tudi, kakor znano, izvanredno lepe roke in je torej vistini nepotrebno, da krasotice skrivajo brdke svoje ročice. V bodoče nositi je rokavice le na ulicah in pri plesu, kjer se lepi spol snide tudi s tujci in ker osobito mladi krasotici ni dovoljeno mej plesom polagati golih rok na rame nepoznatemu plesalcu. Nova, že te dni na veliko škodo rokavičarjem uresničena šega je zlatarjem izvestno všeč, ker bodo razprodali ve-liko več prstanov in družega nakitja.

Narodno-gospodarske stvari.

Iz kaz

razstavnikov, odlikovanih na deželni sadni razstavi, katero je priredila c. kr. kmetijska družba kranjska v proslavo vladarske štiridesetletnice presv. cesarja Frana Josipa I. v Ljubljani od 18. do 21. oktobra 1. 1888.

V I. skupini: Sveže sadje.

(Razstavniki nabranih zbirk.)

(Konec.)

Častna darila v denarji so dobili: Deželno darilo v znesku 5 cekinov kmetijska podruž-nica v Ratečah; deželno darilo v znesku 4 cekinov Fran Kli-nar v Hrušici pod Ljubljano; od daril, ki so bila že omenjena v tem listu, dobili so po 1 ali 2 cekina nastopni razstavniki.

Na Gorenjskem: Karol Bernard v Boh. Bi-stricti, Franc Bizjak v Draževniku, Valentin Burnik v Kamniku, Josip Fajdiga v Kamniku, Anton Ja-voršek v Mengiši, Jakob Pretnar v Srednji vasi, Martin Potočnik v Sori, Matija Rant na Dobrovi, Josip Ravbekar v Boh. Bistrici, A. Rozman v Žab-nici, Fran Štupar v Vodica.

Na Dolenjskem: Lavoslav Abram v Ko-stanjevici, Jurij Adlešič v Šmartinu, Josip Erker v Stari cerkvi, Kristijan Engelman v Starem trgu, Matija Hudovernik v Dobropoljah, Josip Franke v Šent Petru, Fran Koncilja v Žužemberku, Janez Saje v Šent Jarneji, Alojzij Jerše v Trebnjem.

Na Notranjskem: Karol Demšar v Seno-žečah, Karol Dermelj v Cerknici, Gustav Grossmann v Rakitniku, Anton Pegam na Planini pri Vipavi, Josip Potepan v Dolenjem Zemonu, Josip Žirovnik v Begunjah.

Presojevalni odbor je poluletno žrebe, katero je dal gospod H. pl. Obraczay za najboljšega do-lenjskega razstavnika kmetjskega stanu, prisodil g. Antonu Planincu, predstojniku kmetijske podruž-nice v Boštanji.

II. Skupina: Sadri izdelki.

a) s častno diplomom kot največjo od-liko: Avgusta Tschinkela sinovi v Ljubljani.

b) s srebrno svetinjo: Mihael Ambrožič v Mojstrani, Matija Erjavec v Vipavi, Rudolf Kir-bisch v Ljubljani, Fran Kotnik na Vrdu, dr Na-morš na Jesenicah, opravištvu graščine Impolske, Edvard Voltmann v Ljubljani.

c) z bronasto svetinjo: Gustav Delcot v Kostanjevici, Franc Dolinar v Veliki Dolini, Anton Domicelj v Zagorji, knezoškofjska kuhinja v Ljub-ljani, kmetijska podružnica v Boštanji, Jakob in Srečko pl. Lenč na Raki, Julij Stare v Kamniku, Ivan Šaselj v Adlešičah, Ivan Urhančič v Trnovem, Anton Uršič v Šent Vidu, Ivan Walland v Hlebc.

d) s priznanjsko diplomom: Grofinja Va-leska Barbo v Radelci, Fran Gollob v Lesnem brdu, Josip Erker v Stari vasi, Franc vitez Langer v Br-šlinu, kmetijska podružnica v Radečah, Fran Mrcina na Gočah.

III. Skupina: Drevesnični izdelki.

a) s srebrno svetinjo: Baron Henrik Ga-gern v Mokricah.

b) z bronasto svetinjo: Fran Jarc v Med-vodah.

IV. Skupina: Sadjarsko orodje in stroji.

a) državno srebrno svetinjo: Anton Ju-van v Ljubljani, Miklavž Hoffmann v Ljubljani.

b) priznanjsko ali po hvalno diplomom dobili so za izvrstno ali dobro urejeno zalogo stro-jev: Fran Detter v Ljubljani, Andrej Druškovič v Ljubljani, Fran Trček v Ljubljani.

Oddelek B.

Šolsko vrtnarstvo:

a) častno diplomom, podpisano od gospoda, deželnega predsednika kot prvomestnika c. kr. de-želnega šolskega sveta, srebrno sadjarsko sve-tinjo in častno darilo v denarji: Vojteh Ribnikar,

nadučitelj v Dol. Logatci, Janko Žirovnik, nadučitelj v Zg. Gorjah, Fran Lavrič, nadučitelj v Škocijanu.

b) bronasto svetinjo s častnim da-ri lom: Viljem Gebaur, učitelj v Tržišči.

c) bronasto svetinjo: Lavoslav Abram nadučitelj v Kostanjevici, Josip Jerin, nadučitelj v Toplicah, Josip Franke, nadučitelj v Šent Petru, Matevž Germ, učitelj v Adlešičah, Matija Hudover-nik, nadučitelj v Dobropoljah, Fran Klinar, učitelj v Spodnji Hrušici, Martin Potočnik, učitelj v Sori, Matija Rant, nadučitelj na Dobrovi, Josip Žirovnik, nadučitelj v Begunjah pri Cirknici.

d) priznanjsko diplomom: Jurij Adlešič, nadučitelj v Šmartnem pri Litiji, Karol Bernard, nadučitelj v Bohinjski Bistrici, Karol Dermelj, nad-učitelj v Cirknici, Martin Gerčar, nadučitelj v Sla-vini, Anton Javoršek, nadučitelj v Mengiši, Koboj, učitelj v Hotedršici, Fran Koncilja, nadučitelj v Žu-žemberku, Mihael Mežan, učitelj na Slapu, Ivan Pozenel, nadučitelj na Rakeku, Fran Praprotnik, učitelj v Preski, Leopold Punčuh, učitelj v Pod-velbu, Fran Trošt, učitelj v Vodica, Ljudevit Va-gaja, učitelj v Pirničah.

Oddelek C.

Vinska pokušnja.

a) častno diplomom kot največjo od-liko: Baron Rudolf Apfaltrern, grajščak v Krupi.

b) srebrno svetinjo: Deželna kmetijska, vinarska in sadjarska šola v Grmu, Mrcina na Go-čah, Matija Lavrenčič na Vrhpolji, Fran Kavčič v Šent Vidu, Filip Vrtovec v Šent Vidu, Henrik ba-ron Gagern v Mokricah.

c) bronasto svetinjo: Viljem Pfeifer na Krškem, Florijan Zorko v Družinski vasi, J. Hlad-nik na Gočah.

d) priznanjsko diplomom je dobilo še 15 drugih razstavnikov.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (331—265)
za vse leto gl. 4.60; za pol leta
gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Loterijske srečke 17. novembra.

V Trstu: 58, 59, 75, 60, 37.
V Linci: 21, 31, 4, 64, 34.

Tuji

20. novembra:

Pri Slonu: Altman iz Berolina. — Scharc z Dunaja. — Manhart iz Trsta. — Krishober z Dunaja. — Fischer iz Velike Kaniže, — Reiterer iz Celja, — Wagner iz Gradca. Murgel iz Kranja.

Pri Malici: Herling, Sigert, Michl, Eekrt, Pollak z Dunaja. — Winkler iz Beljaka.

Pri južnem kolodvoru: Schwarc z Dunaja.
Pri bavarskem dvoru: Križmanič iz Nežovega. Hremc iz Bergelja. — Svoboda iz Kočevja.

Umrli so v Ljubljani:

17. novembra: Lukas Ehrwerth, zdravnik, 74 let, Gospodske ulice št. 1, za jetiko.

18. novembra: Ana Huth, črkostavčeva vdova, 50 let, Hrenove ulice št. 10, za plućnico. — Blaž Pozenel, za-sebnik, 78 let, Kolodvorske ulice št. 3, za oslabljenjem. — Antonija Lavriha, delavčeva hči, 12 let, Kladezne ulice št. 5, za jetiko. — Hermina Trešar zasobnica, 36 let, Črev-ljarske ulice št. 3, za jetiko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
19. nov.	7. zjutraj	740.4 mm.	0.0° C	brezv.	megla	
	2. popol.	739.7 mm.	2.6° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	9. zvečer	740.2 mm.	1.4° C	brezv.	megla	

Srednja temperatura 0.4°, za 2.7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 20. novembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včera	danes
Papirna renta	gl. 81.50	gl. 81.95
Srebrna renta	82.70	82.65
Zlata renta	109.70	110.—
5% marcna renta	97.10	97.35
Akcije narodne banke	878.—	877.—
Kreditne akcije	304.30	306.75
London	121.55	121.80
Srebro	—	—
Napol.	9.66	9.64
C. kr. cekini	5.77	5.77
Nemške marke	59.85	59.77 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 133	gl. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	174
Ogerska zlata renta 4%	100	55
Ogerska papirna renta 5%	91	10
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 122	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	80
Kreditne srečke	100 gl. 182	50
Rudolfove srečke	10	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	60
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	223	—

Razprodaja vina.

Veliko zalogo
dobrega in starega vina z leta 1885,
1886, 1887 in 1888
prodam pod prav ugodnimi cenami.

Dobiti vsak dan. — Za pristnost garantiram.

Danijel Predović,

posestnik in vinski trgovec v Gorenjem
Logatcu.

(789—2)

Na prodaj je

hiša

v Škofji Loki,

katera nese najemščine
250 gld. na leto in je
pripravna za prodajal-
nico, ker stoji na sredi
mesta. Dne 27. t. m. bo
prodajalec tam. (796.1)

! Vinokupci!

V vinohramih graščine „Dobra“ pri Biljani na Brdih (postaja
Kormin ali Gorica) je na prodaj izvrstna

„Briska ribola“

hektoliter po 16 do 18 goldinarjev.

Natančnejša pojasnila daje grof Baquer-ovo graščinsko oskrbnništvo
v Gorici. (797—1)

Bolnim na živcih

priporoča se, da se seznanijo z mojo zdravilno metodo, ki je uvedena pred 7 leti,
ter jo profesorji, praktični zdravniki in občinstvo širijo vedno v širše kroge, ka-
kater obstoji le v vnanjih umivanjih, je neškodljiva, ceno in čudovito upliva.

Poskusili so jo in jo priporočajo:

Dr. med. Gollmann, Dunaj.

Kr. sanitetni svetnik
dr. Kohn,
Stettin.

Tajni svetnik
dr. Schering,
Kopališče Ems.
Velikovoje, okrajni
zdravnik

H. Grossmann,
Föhlingen.
Tajni svetnik

Rittner,
Frankenbrod na M.
Dr. med. **L. Regen,**
Berlin.

V. R. pl. Schiesl,
kr. honv. nadzdravn.,
Osek.

Moja brošura
„Ueber Nervenkrank-
heiten und Schlagfluss“

16. Auflage

dobiva se zastonj

pri

JOS. SWOBODI,

lekarji v Ljubljani.

Dr. med. Karst, Barnovic.

C. kr. prof.
J. v. Overschelde,
Kiems na D.

C. kr. okr. zdravnik
Dr. med.
Bussbach,
Cernica (Avstrija).

Vodeči zdravnik
poliklinike
Dr. med. **Hoesch,**
Berlin.

Ces. kr. štabni nad-
zdravnik I. vrste
dr. med. **Jechl,**
Dunaj.

Dr. med.
Markusy,
Hirschberg.

Osobam, bolehaločim na živcih, katere tedaj boli glava, imajo trdo-
vraten glavobol, so razdražljive in ne morejo spati, nadalje onim, ki je je zadel
mrtvoud (čegar posledica je otrpnenje, slab spomin ali pa da govoriti ne mo-
rejo), in bolnikom, ki se boje mrtvouda zaradi slutnje, glavobola z napadi
omotice, migljanja pred očmi, oglušnja koncev prstov itd.; vsem takim osobam
in onim, ki se hočejo izogniti takim trpljenjem še pravočasno, priporočam zgoraj
navedeno brošuro.

Roman Weissmann,

bivši dež. bramb. bat. zdravnik,
častni član italijanskega sanitetnega reda belega križa.

(794)

ZBIRKA DOMAČIH ZDRAVIL,

kakor jih rabi slovenski narod.

S poljudnim opisom človeškega telesa.

Izdal in založil **Dragotin Hribar.**

Odobril **br. Edvard Benedičič,** nadzdravnik usmiljenih bratov
v Št. Vidu na Koroškem.

Ta slovenskemu narodu zelo koristna knjižica dobiti je v
„NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani, Gospodske ulice št. 12. —
Stane 40 kr., po pošti 45 kr.

Najboljši in najpripravnější način hranjevanja je gotovo

zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, **neobhodno po-
trebno pa onim,** ki imajo skrbeti za rodbine. Naše življenje od-
visno je od tolikih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz
oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo
obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja,
katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se
njegovih dobrot.

Za neznan denar more se zavarovati kapital, ki se izplača
po smrti preostalej rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar
doživi 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato,
ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je
zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se
vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred
dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavaro-
vancu samemu o dogovorjeni starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu),
ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemno zava-
rovalna banka „SLAVIJA“** v Pragi, katere
prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega poseb-
nega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887.

iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25%, celo 48%.

Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje
zavarovanih 40.497 oseb za 22.835 193 goldinarjev.

Vsa pojasnila daje brezplačno

(233—68)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani,
v lastnej hiši (Gospodske ulice 12).

Hiša

z vrhom in njivo v Radovljici št. 49, pod mestom,
s ključarsko delavnico, pripravna tudi za vsako drugo
podjetje, je na prodaj. — Kupec naj se sam oglasi.

(788—2)

Dobri delavei

ne čez 30 let stari, iščejo se za tovarno užigalnih
klinčkov **Karola Neubauer-ja** v Raab-u
(na Ogerskem), kamor naj pošljejo nemške ponudbe svoje.
Oni, kateri so že delali v kaki tovarni za klinčke, imajo
prednost. (791—2)

Najfinejšo **ajdovo moko** po gld. 15.—
srednje fino „ „ „ „ 11.—

meterski cent z vrečo vred prodaja (792-2)

mlin (Aumühle) pri Ptui.

Št. 11.355.

Razglas.

(790—3)

V 2. dan prihodnjega meseca decembra
bode prvipot oddati **ustanove**, katere je ob-
činski svet deželnega stolnega mesta Ljubljane
v trajni spomin vladarske štiridesetletnice Nj.
Veličastva presvetlega cesarja **Frana Josipa I.**
ustanovil za **mestne uboge.**

Teh ustanov je dvanajst: 2 po 25 gld.
in 10 po 20 gld.

Namenjene pa so **mestnim revežem** ki
ne dobivajo redne podpore iz mestne ubožne
zaklade.

Prošnje za podelitev teh ustanov je

do 25. dne novembra

uložiti pri mestnem magistratu.

V Ljubljani, 15. dan novembra 1888.

Župan: **Grasselli.**

Prodaja trgovskega posestva in blaga.

Vsled sklepa odbora upnikov v konkurznej masi **Franceta Dobovišek-a** pro-
daja se potom pismenih ponudeb:

1. Posestvo, zemljiškoknjižni uložek 45, dačne občine Rečica (Rietz), poprej
kupljeno za 7000 gld., obstoječe iz jednonadstropne, trdno zidane, v vseh
prostorih za trgovino — trgovalo se je v istej že nad 30 let — pripravno,
blizu cerkve, na dobro obiskanih in pristopnih prostorih, v trgu Rečica sto-
ječe hiše in vrta.
2. Zemljišče, zemljiškoknjižni uložek 47, dačne občine Rečica, katerega sicer
spada le polovica mej konkurzni imetek, toda v sporazumljeni s soposestnico
gospo Barbaro Dobovišek prepusti in prodaja se v korist upnikov tudi
druga polovica, tedaj celo posestvo. Zadnje posestvo, nekda kupljeno za vsoto
8506 gld., obstoji iz 2 poslopij, v jednom nastanjena je pošta, drugo rabilo
se je prejšnje čase za pekarijo, in potrebnih gospodarskih poslopij, in obsega
2 orali 1166 □ ° travnikov, 7 oral 270 □ ° njiv, 7 oral 76 □ ° gozda,
je skoro zokroženo (skupaj zloženo) ter se dotika prvoimenovanega posestva.
3. Vse štacunsko, lahko spečljivo, v okroglem na 3800 gld. cenjeno blago in
štacunska oprava i. t. d.

Posestvi ne oddadò se drugače, kot za vsote, zadostujoče v poplačilo vseh
uknjiženih upnikov, tedaj vsako za 7000 gld., ali skupaj za 14.000 gld., trgovinsko
blago in oprava pa ne pod cenilno vrednostjo, in sicer vsako posamezno ali pa vse
skupno.

Trgovsko blago moralo bi se v 3 mesečnih obrokih poplačati, z vknjiženimi-
upniki mogoče je pa sporazumljenje, da tisti večinoma glede njihovih tirjatev čakajo.

Kupoželjni se tedaj vabijo, njihove pismene ponudbe poslati **konkurzno-
masnemu oskrbniku gosp. Josipu Hrenu,** trgovcu v Gornjem gradu, naj-
dalje do 15. decembra 1888. ter se pri zadnjem tudi lahko pozvedo
natančnejši pogoji, ter lahko pregledata zemljiškoknjižna izpiska. (778—2)

Gornjigrad, dne 31. oktobra 1888.

Josip Hren.